

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. F., nar. X,
bytem X,
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

o žalobě ze dne 10.7.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.5.2021
č.j. PK - DSH/944/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností oddělení dopravních přestupků ze dne 15. 2. 2021 čj. MMP/045694/21,

kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst.1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), pro porušení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že se ve spise nenachází stanovisko Městského ředitelství policie Plzeň, vyhotovené dne 5. prosince 2018 pod č.j.: KRPP-178541-1/ČJ-2018-030506-2. Přetrvává tedy pochybnost nejen o tom, zda obecní policie byla oprávněna v místě (dle § 79a silničního zákona) měřit rychlost.
3. Správní orgán dále před zahájením řízení, vedeném proti provozovateli, odložil věc přestupku řidiče; dle názoru žalobce tak učinil nesprávně, minimálně předčasně. Správnímu orgánu byla totiž doručena písemnost od třetí osoby, která prohlásila, že jí je totožnost řidiče známa, neboť se tento k řízení vozidla sám doznal. Tato třetí osoba dokonce nabídla správnímu orgánu předložení e-mailu, obsahujícího doznání řidiče. Správní orgán na tuto písemnost reagoval předvoláním oznámeného řidiče k podání vysvětlení. A právě tento postup správního orgánu byl podle žalobce nezákonný; přitom právě v důsledku toho, že se řidič k podání vysvětlení nedostavil, správní orgán zahájil řízení proti provozovateli. Žalobce měl za to, že správní orgán vůbec neměl právo vysvětlení požadovat. Důvodem je, že správní orgán smí požadovat podání vysvětlení tam, kde není schopen podklady pro zahájení řízení opatřit jiným způsobem, tedy jen tam, kde je podání vysvětlení nezbytné. Taková situace však v nyní posuzované věci nenastala. Správní orgán disponoval tvrzením třetí osoby o tom, že se jí pachatel doznal. Svědectví této třetí osoby je pak běžně užívaným nepřímým důkazem o spáchání přestupku. A nejen to, správní orgán měl povědomí o tom, že existuje toto doznání v písemné podobě.
4. Další žalobní námitka spočívala v tom, že nebyly splněny podmínky podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, kdy obecní policie nezveřejnila informaci o zřízení stálého automatického technického systému na místě.
5. Žalobce rovněž namítal, že bylo měřeno úsekovým rychloměrem, aniž by byla prokázána jeho kalibrace. Délka měřeného úseku, ze kterého je následně vypočítávána průměrná rychlost jízdy, nebyla ničím prokázána. Údaje o vzdálenosti rychloměru, tedy délka měřeného úseku, zadal do rychloměru nějaký člověk, aniž by bylo zřejmé, kdo tak učinil a na jakém podkladě, resp. kdo vzdálenost přeměřoval a zda vůbec. Žalobce přiložil kalibrační list vystavený k jinému měřenému úseku. K měřenému úseku, kde byl měřen žalobce, však kalibrační list absentuje. Proto provedený důkaz, podle žalobce, výstupem z rychloměru, neprokazuje skutečnou průměrnou rychlost vozidla, neboť nebyla ničím osvědčena vzdálenost mezi začátkem a koncem měřeného úseku. Nebylo prokázáno, že by tato vzdálenost byla měřena a kalibrována.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že k námitce absence stanoviska PČR č.j.: KRPP-178541-1/ČJ-2018-030506-2 ze dne 5.12.2018 ve spisové dokumentaci, žalovaný uvedl, že předmětná písemnost je součástí spisové dokumentace na listu č. 3. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně má tedy podle žalovaného oporu v podkladech a je přezkoumatelné.
7. Součástí správního spisu je oznámení Městské policie Plzeň o spáchání přestupku provozovatele vozidla, k němuž mělo dojít tím, že dne 28.10.2019 ve 13:03 hod. v Plzni v ulici U Seřadiště ve směru jízdy z centra, v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Koterovská a K Dráze, jelo vozidlo 65 km/h, po odečtení odchylky 62 km/h. Nejvyšší

dovolená rychlost byla překročena o 12 km/h. Rychlost byla měřena automatizovaným technickým prostředkem SYDO TRAFFIC VELOCITY, výrobního čísla GEM VEL 0077. K tomu byl připojen protokol o měření průměrné rychlosti, kde je vozidlo s čitelnou poznávací značkou, je uvedena úseková rychlost 65 km/h, dále měřící úsek 425,6 m, maximální dovolená rychlost 50 km/h, časový interval, v němž byl úsek absolvován a místo spáchaného přestupku Plzeň, ulice U Seřadiště směr z centra, pruh č. 1 a čas spáchání přestupku. Dále je připojen souhlas Policie České republiky s úsekovým měření strážníky Městské policie Plzeň ze dne 5.12.2018, týkající se i ulice U Seřadiště v obou směrech. Součástí spisu je i ověřovací list k silničnímu rychloměru typu SYDO TRAFFIC VELOCITY příslušného výrobního čísla, datovaný 4.12.2018. Je v něm uvedeno, že místo ověření bylo na ulici U Seřadiště ve směru z centra.

8. Správní orgán I. stupně vydal dne 8.11.2019 výzvu k uhrazení určené částky provozovateli motorového vozidla, na niž bylo reagováno dne 3.4.2020 sdělením: „Sdělujeme totožnost řidiče vozidla, a to M. F., X. Tuto informaci máme proto, že jsme byli přímo ze strany řidiče vozidla kontaktováni a požádáni o pomoc v souvislosti s řešením přestupku. Tuto pomoc jsme odmítli poskytnout, protože jsme ukončili veškerou obhajobu přestupku a poradenství v oblasti silničního provozu, včetně zprostředkovatelství. Nicméně při té příležitosti řidič prohlásil, že vozidlo řídil. Proto plníme toliko oznamovací povinnost v souvislosti s totožností pachatele přestupku. Můžeme předat i předmětný e-mail od řidiče, který nám zaslal a ve kterém uvádí, že řídil, eventuálně jeho originál ve formátu msg nebo eml. Podepsán Fleet control s.r.o. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce k podání vysvětlení v dané věci na 13.5.2020. Žalobce předvolání osobně převzal, nicméně se nedostavil. Následně 2.6.2020 vydal správní orgán I. stupně usnesení o odložení věci, neboť nebyly zjištěny ode dne, kdy se správní orgán od přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Správní orgán následně vydal příkaz, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce proti tomu podal odpor. Správní orgán provedl důkazy mimo ústní jednání dne 7.1.2021, o čemž byl žalobce informován, a následně ho vyzval k vyjádření se k podkladům řízení.
9. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem k tomu, že se správnímu orgánu nepodařilo získat vyjádření řidiče, jenž měl mít předmětné vozidlo v době spáchání přestupku v užívání, a rovněž nebyl zjištěn žádný nezúčastněný svědek, který by mohl sdělit totožnost osoby, která řídila, neměl již správní orgán žádnou další možnost, jak zjistit osobu řidiče v době spáchání přestupku. Věc proto v souladu s § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky odložil. Podle správního orgánu oznámení přestupku a protokol o měření průměrné rychlosti prokazují, že v předmětný den byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena vozidlu příslušné RZ rychlost překračující nejvyšší dovolenou rychlost, čímž došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, které vykazuje znaky přestupku podle §125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30.6.2020, k jehož naplnění došlo porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které přes výzvu nedoplnil o odvolací důvody. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný pouze konstatoval, že shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 správní řádu. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí byl na podkladě provedených důkazů, které

činí ucelený řetězec vyvozen správním orgánem I. stupně logický závěr o zavinění přestupku žalobcem. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaké podklady pro rozhodnutí správní orgán I. stupně nashromáždil, jak zhodnotil provedené důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž plně vyhověl požadavku § 3 správního řádu.

11. Soud doplnil dokazování o žalovaným předložený článek z internetu ze stránek www.plzen.eu. Plzeň má další místa úsekových měření rychlostí z 19.12.2018. Uvádí se v něm, že město Plzeň spustilo další místa s úsekovým měření. Jedno z nich je na výjezdu a příjezdu do Plzně v místě napojení na ulici U Seřadiště, kde končí přivaděč od dálnice D5. Dané úseky jsou vyznačeny na vozovce čarami, na měření upozorňují také dopravní značky. V případě překročení rychlosti dojde k zadokumentování vozidla. Zařízení úsekového měření je v provozu nepřetržitě, kromě technických odstávek.
12. Žalobu soud neshledal důvodnou.
13. Nedůvodnou shledal soud zejména žalobní námitku, podle níž se ve spise nenachází stanovisko Městského ředitelství policie Plzeň, vyhotovené dne 5. prosince 2018 pod č.j.: KRPP-178541-1/ČJ-2018-030506-2. Z výše shrnutého obsahu správního spisu jednoznačně vyplynulo, že potřebný souhlas Policie je ve spise obsažen, a to jako součást podkladů, které byly policejním orgánem postoupeny správnímu orgánu prvního stupně. Podle stanoviska Policie České republiky Plzeň byl dne udělen souhlas s úsekovým měřením v ulici U Seřadiště ze strany Městské policie Plzeň, a to v obou směrech. Podmínky ust. § 79a silničního zákona byly splněny, obecní policie byla oprávněna v místě měřit rychlost.
14. Rovněž dospěl soud k závěru, že postup správního orgánu před zahájením řízení byl v souladu se zákonem. Správní orgán nejprve zaslal výzvu provozovateli vozidla, následně společnost Fleet Control s.r.o. zaslala správnímu orgánu informaci, že řidičem vozidla byl podle ní sám žalobce. Správní orgán na oznámení o možném přestupci správně reagoval tak, že se pokusil předvolat k podání vysvětlení označenou osobu. Jelikož tato se však nedostavila, přestože doručeno jí bylo, nebyl jiný spolehlivý způsob zjištění přestupku. Tudíž bylo namíste odložení věci o přestupku a zahájení řízení vůči provozovateli vozidla.
15. Další námitka spočívala v tom, že obecní policie nezveřejnila, že na místě je zřízený stálý automatický technický systém k měření rychlosti. Skutečnost, že ani tato námitka není důvodná, byla prokázána doplněním dokazování v řízení před soudem - žalovaným předloženým článkem z internetu. Ten prokazuje, že veřejnost byla informována zveřejněním na stránkách města Plzně o instalaci automatického technického systému k měření rychlosti v daném místě, a to již před spácháním přestupku.
16. Soud neakceptoval ani další námitku spočívající v tvrzení, že nebyla zjištěna skutečná délka měřeného úseku, neboť nebyla prokázána kalibrace rychloměru. K tomu soud uvádí shodně s žalovaným, že v protokolu o měřeném úseku je uvedena i přesná délka měřeného úseku 425,6 m, dále úseková rychlost 65 km/h, a současně je ve spise platný ověřovací list k rychloměru. Tudíž naprosto z ničeho nevyplývá, že by došlo k nějakému pochybení, jež by mohlo naznačovat, že by délka měřeného úseku byla jiná než uvedená, tj. jedná se pouze o nijak nepodložené úvahy žalobce. Podle názoru soudu bylo správné měření dostatečně prokázáno ověřovacím listem a protokolem o měření.
17. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 22. listopadu 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně